

Lamentacje

Rozdział 2

1. Alef Ach! Gniew Pana wtrącił w mrok Córe Syjonu, zrzucił z nieba na ziemię chwałę Izraela, na podnózek swych stóp nie wspomniał w dzień swego gniewu. 2. Bet Zburzył Pan bez litości wszystkie siedziby Jakuba; wyrócił w swej zapalczywości warownię Córy Judy, rzucił o ziemię, zbezczeszczył królestwo i możnych. 3. Gimel Złamał w przypływie gniewu wszelką moc Izraela, cofnął swoją prawicę od nieprzyjaciela; w Jakubie rozniecił pożar, co [wszystko] wokół trawi. 4. Dalet Jak wróg swój łuk naciągnął, prawicę umocnił i zabił jak nieprzyjaciela wszystkich, co oczy radują; na namiot Córy Syjonu gniew swój wylał jak ogień. 5. He Pan był jakby wrogiem, zburzył Izraela, zburzył wszystkie pałace, poburzył baszty, namnożył u Córy Judy skargi za skargami. 6. Waw Zniszczył swój namiot jak ogród, przybytek swój zburzył. Na Syjonie Pan skazał na niepamięć zgromadzenie i szabat; w karzącym gniewie odrzucił kapłana i króla. 7. Zain Pan odrzucił swój ołtarz, pozbawił czci świątynię, wydał w ręce nieprzyjaciół mury jej warowni. Podnieśli krzyk w domu Pańskim jak w dzień uroczysty. 8. Chet Postanowił Pan wyrócić szanice Córy Syjonu, przeciągnął sznur [mierniczy], nie cofnął ręki przed zniszczeniem, przedmurze i mur pogrążył w żałobie: pospołu one padają. 9. Tet Bramy runęły na ziemię; połamał, pokruszył zawory; jej król i książęta u pogan, nie ma już Prawa, nawet prorocy nie mają widzenia od Pana. 10. Jod Usiedli na ziemi w milczeniu starsi Córy Syjonu, prochem głowy posypali, przywdziali wory; skłoniły głowy ku ziemi dziewice jerozolimskie. 11. Kaf Wzrok utraciłem od płaczu, drgają me trzewia, żółć się wylała na ziemię wskutek klęski Córy mego ludu, gdy słabły niemowlęta i dzieci na placach miasta. 12. Lamed Do matek swoich mówiły: Gdzie jedzenie i wino,? Padały jak ciężko ranione na placach miasta, gdy uchodziło z nich życie na łonie ich matek. 13. Mem Jak cię pocieszyć? Z czym porównać, Córo Jeruzalem? Z czym cię porównać, by cię pocieszyć, Dziewico, Córo Syjonu? Gdyż zagłada twoja wielka jak morze. Któż cię uleczy? 14. Nun Prorocy twoi miewali dla ciebie widzenia próżne i marne, nie odsłonili twojej złości, by od wygnania cię ustrzec; miewali dla ciebie widzenia zwodnicze i próżne. 15. Samek W dłonie klaszczą nad tobą wszyscy, co drogą przechodzą, gwizdzą i kiwają głowami nad Córami Jeruzalem: Więc to ma być Miasto, cud piękna, radość całego świata? 16. Pe Rozwarli na ciebie swe usta wszyscy twoi wrogowie; gwizdali, zgrzytali zębami. Pochłonęliśmy je - rzekli - oto jest dzień upragniony. Osiągnęliśmy go, widzimy. 17. Ain Uczynił Pan, co postanowił, wypełnił swą groźbę zapowiedzianą w dniach dawnych; bez litości obalił, rozweselił wroga nad tobą, wywyższył moc twych ciemśców. 18. Sade Wołaj sercem do Pana, Dziewico, Córo Syjonu; niech łzy twe płyną jak rzeka we dnie i w nocy; nie dawaj sobie wytchnienia, niech źrenica oka nie zazna spoczynku! 19. Kof Powstań, wołaj po nocy przy zmianach straży, wylewaj swe serce jak wodę przed obliczem Pana, wznos do Niego swe ręce o życie twoich niemowląt, które padały z głodu na rogach wszystkich ulic. 20. Resz Spójrz, Panie, i rozważ, komuś tak kiedy uczynił: Czy kobiety mają jeść owoc

swego łona - pieszczone niemowlęta? Czy w świątyni Pańskiej ma się zabijać kapłana i proroka? **21.** Szin Legli w prochu ulicy chłopiec i starzec, moje dziewice i moi młodzieńcy padli od miecza; zabiłeś ich w dniu swego gniewu, zgładziłeś bez litości. **22.** Taw Zwołałeś jak gdyby na święto wszystkie me trwogi zewsząd. Nikt się w dniu gniewu Pańskiego nie ostał, nie umknął; tych, co pieściłam, chowałam, wróg mój wyniszczył.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.